

SORUN VARSA ÇÖZÜM VAR!

Ben Çözerim

ALİ
IRMAK

SALİH'İN RÜYASI

2.
Kitap

**Genel
Yayın
Yönetmeni**

---● Burak DEMİR

Editör

---● Zarife ÜSPOLAT YAZICI

Yazar

---● Ali IRMAK

Dizgi & Grafik

---● İLKOKULLUYUM YAYINLARI

Adres

---● İLKOKULLUYUM YAYINLARI
İvedikköy Mah. 1491 SK. No: 1 F
Yenimahalle / ANKARA
Tel: (0312) 342 42 11
● www.ilkokulluyumyayinlari.com
● e-mail: iletisim@ilkokulluyum.com

Baskı

---● Güngörler Matbaacılık Ltd. Şti.
Saray Mahallesi 658. Cadde No.: 11
Kahramankazan / Ankara
Tel: (0312) 394 28 82
Matbaa Sertifika No: 49889

ISBN-978-625-90019-4-4

© İlkokulluyum Yayınları

Bu kitabın her türlü hakkı İlkokulluyum Yayınlarına aittir. Yayınevinin izni olmadan, eğitim ve tanıtım amaçları kısmi alıntılar hariç olmak üzere hiçbir şekilde kitabın tümü veya bir kısmı yayımlanamaz ve çoğaltılamaz.

HAYVANAT BAHÇESİ

Okul servisi, okul bahçesine girdi. Öğrenciler, öğretmenlerinin gözetiminde teker teker servise bindiler. Herkeste ayrı bir heyecan vardı. Çoğu ilk defa **hayvanat bahçesine** gidiyordu.

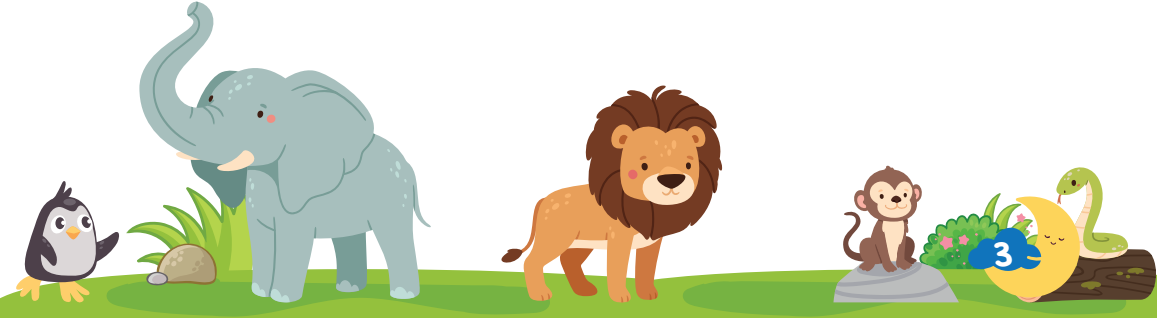
“Ben en çok **filleri** merak ediyorum.”

“Ben de **maymunları!**”

“**Penguenler** nasıl acaba?”

Çocukların içinde **yılanları** merak edenler bile vardı.

Salih ise en çok **aslanları** merak ediyordu. Salih başını pencereye yasladı. Kafeslerin içindeki aslanları düşündü.

Aslanlar mutlu muydu acaba?

Gidip görecekti. Hepsine dikkatlice bakacaktı.

Servis, hayvanat bahçesinin kapısında durdu. Öğrenciler araçtan birer birer indiler. **Hayvanat bahçesinin kapısında sıra oldular. Sırayla içeri girdiler.** Öğrenciler ilk bölmenin önünde durdular.

“Ne kadar sevimliler değil mi?”

Salih, gözünü maymunlardan ayırmadan “Evet!” dedi.

Maymunlar gerçekten çok sevimliydi. Bir o yana bir bu yana zıplayıp duruyorlardı. Kendilerini güldürmeye çalışan çocukların taklitlerini yapıyorlardı.

Salih, maymunların bulunduğu bahçeli bölümden çıktı. Fillerin bulunduğu büyük yere doğru yöneldi. Akın da onu takip etti. **Filler çok büyüktü.** Kocaman kulakları, dev yapraklar gibiydi. Hareketleri çok ağırdı. Yavaş yavaş yürüyorlardı. Hortumlarını sağa sola, yukarı aşağı hareket ettiriyorlardı. Kendilerine ayrılan alanda dolaşıp duruyorlardı. Salih, dev filin yanında cüce gibi kalmıştı.

“Ne kadar da büyükler!” dedi.

Akın, “Gerçekten de öyle! Onları buraya nasıl getirdiler acaba?” diye sordu.

Cevabı Salih de bilmiyordu. Çocuklar hayvanat bahçesinin bölümlerini gezmeye devam ettiler.

Daha önce görmedikleri bir sürü hayvan vardı. Zürafa, lama, zebra, ayı, çeşit çeşit kuşlar... En korkuncu da yılanlardı. Salih ise en çok aslan kafesinin yanında durdu. **Aslanı çok sevdi.** Ne kadar da güzeldi!

Salih, aslandan gözünü alamadı. Aslana bakan Salih'in gözlerinin önüne, izlediği aslan belgeselleri geldi.

Salih, aslanı hayret ve hayranlıkla izliyordu. Akın'ın kendisine yaklaştığını fark etmedi bile.

Akın, **"Gezimiz bitti. Okul servisine dönmemiz gerekiyor."** diye arkadaşını uyardı. Salih, aslandan ayrılmak istemiyordu. Aslanı biraz daha izlemek istiyordu.

RRRAAAAR

“Ne kadar da güzel değil mi? Biraz daha bekleyelim mi?”

Akın aslana baktı. Gözüne çok korkunç geldi. **Biraz korktu.** Salih'in koluna girdi. Salih'i tekrar uyardı.

“Haydi, gidelim! Servisi kaçıracacağız!”

Salih aslana son kez baktı. Aslan da ona baktı. **Kükredi.** Her yer aslanın kükremesiyle inledi. Bu kükremeyi diğer çocuklar da duydular.

Gezi çok güzel ama yorucu geçmişti. Salih eve gelir gelmez kendini yatağa attı.

Gözlerini kapadı. Derin bir uykuya daldı.

SALİH'İN RÜYASI

Salih rüyasında hayvanat bahçesindeydi. Yanında Akın vardı. Lamalara, zürafalara bakıyorlardı. Akın'ı orada bıraktı. Dolaşmaya devam etti. Aslan kafesinin önünde durdu.

O da ne? Kapı açtı ve aslan içinde yoktu. Salih etrafına baktı. **Aslan hiçbir yerde yoktu.**

Salih koşarak görevlinin yanına gitti.

"Aslan kafesinde yok! Nereye gitti? Yoksa kaçtı mı?"

Görevli çok şaşırdı. Biraz da korktu.

**“Nasıl olur? Biraz önce kafesindeydi.
Ne yapacağım şimdi ben?”**

Salih de korkmaya başladı. Aslan kafesine doğru koşan görevlinin arkasından gitti. Görevli, kafesin yanında durdu. **Kafese korkuyla baktı.** Bir o yana bir bu yana koşturmaya başladı. Paniklemişti.

Bir taraftan “Ben şimdi ne yapacağım?” diyordu.

Görevli böyle bir sorumsuzluğu nasıl yaptığını düşünüp kendine kızıyordu.

Salih, şaşkındı. Aslanın dışarıda olduğu aklına gelince hayvanat bahçesinden gitmek istedi. Ama görevli gerçekten zor durumdaydı. Ona yardım etmeliydi. Ancak bu **çok tehlikeliydi.**

ASLAN

Aslanın ne kadar yırtıcı ve tehlikeli bir hayvan olduğunu da biliyordu.

Salih, aslanın neden kaçtığını merak ediyordu.

Salih bunları düşünürken görevli sağa sola koşturmaya devam ediyordu.

Salih, ilk önce aslanın kafesini kontrol ederek işe başladı. Ayak izlerinin nasıl olduğunu öğrendi. **Bir dedektif gibi davranıyordu.** Aslanın ayak izlerinin peşine düşecekti.

“Güzel! Şimdi aynı izlerden nerede var, bir bakalım.”

Salih, aslanın ayak izlerini takip etmeye başladı. Ayak izleri, hayvanat bahçesinin dışına kadar uzanıyordu. Sonunda aslanın hayvanat bahçesinde olmadığını anladı.